

Így indult az idei év Székesfehérváron

Idén harmadik alkalommal rendezték meg a hagyományos Városi Szilveszter koncertjeit és rendezvényeit a Zichy ligetben. Az ó évi búcsúztató multság a One Day együttes fellépésével kezdődött, majd a Fehérvár Hangja résztvevőivel a Paradicsom zenekarral és Vastag Csaba fellépésével búcsúztathatták a fehérváriak az óévet. Az új esztendő első napján pedig – a hagyományokhoz híven – lencsefőzelék osztásra került sor az Alba Plaza előtti téren.

December 31-én éjjel újra hanggal, fényvel és emberekkel telt meg a Belváros, több ezren köszöntötték a 2016-os esztendőt Székesfehérváron. A Zichy ligeti színpadnál este fél kilenctől kezdődött a buli, elsőként a One Day együttes

kált, de előkerültek a szilveszteri bulik elengedhetetlen kellékei, a világító rudak, karkötők és ledes szemüvegek is.

Éjfélkor zsúfolásig megtelt a Zichy ligeti színpad előtti tér, az ünneplők közösen énekeltek el a Himnuszot, majd a látványos tűzijáték után tovább folytatódott a multság hajnalig.

Új év kezdetéhez számos babona, hiedelem kapcsolódik, amelynek egyik megkerülhetetlen eleme a lencse. Az ősi magyar hagyományok szerint, aki az újesztendő első napján lencsét fogyaszt, arra egész évben egészség, bőség, szerencse és boldogság vár.

Az új esztendő első napján, a hagyományokhoz híven idén is szerencsehozó lencsefőzelékkel

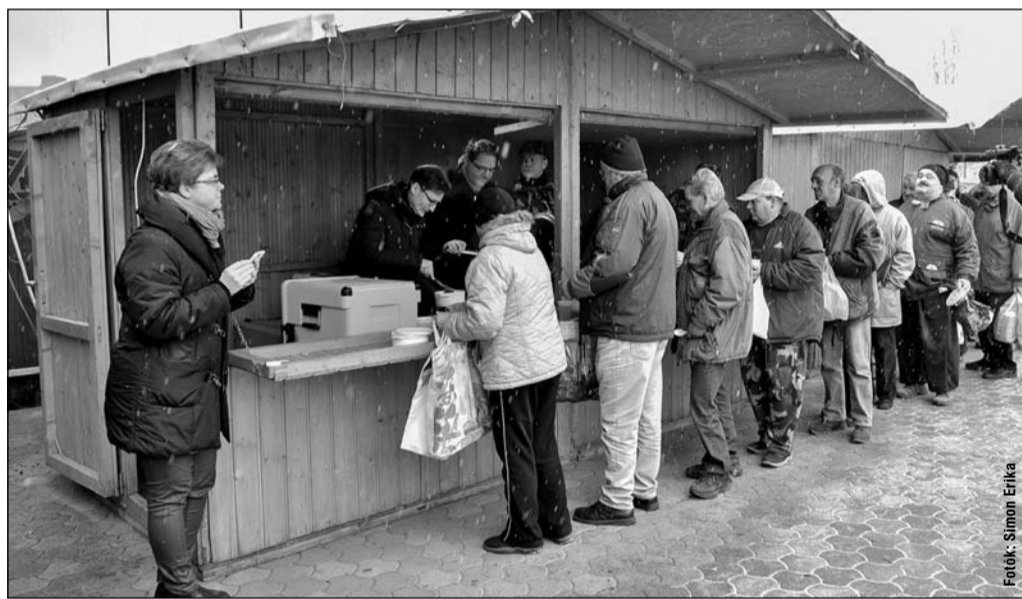

tagjai léptek színpadra, majd a Paradicsom Zenekar szórakoztatta a jelenlévőket. Ezt követően a 2013-as Fehérvár Hangja versenyzői, Orsovai Renáta és a győztes Veres-Kovács Petra lépett fel, majd éjfél előtt Vastag Csaba zenélt.

Feltűnő öltözékekből az idén sem volt hiány, előkerültek a kalapok, ördögcsarvak és a színesen pompázó póthajak is, de nem maradtak el a vicces szemüvegek és álarok sem. A Fő utcán számos társaság kis magántűzijátékot is produ-

válták a székesfehérváriakat. A város még a Szent István Emlékévkben indította el hagyományteremtő szándékkal a szerencsehozó lencse kínálatát. Közel ezer adag lencsefőzelék főtt péntek reggel óta a Magyar Honvédség gulyáságyúiban. Az ételt dr. Cser-Palkovics András polgármester, a város alpolgármesterei és a képviselőtestület több tagja kínálta az év első napján.

Idén negyedszer gondoskodott együtt Székesfehérvár Önkormányzata, a Honvédelmi Minisz-

térium, a Magyar Honvédség Összhaderőnemi Parancsnoksága és az Alba Plaza arról, hogy szerencsésen induljon 2016 a székesfehérváriaknak.

– A 2013-as a Szent István Emlékévkben indítottuk útjára ezt a kezdeményezést. Azt gondoltuk, hogy a népi hagyományoknak megfelelően kezdjük lencsével a székesfehérvári új évet is. Ez olyan jól sikerült, hogy azóta is minden évben megismételjük ezt a programot. Köszönettel tartozunk két nagyon fontos partnerünknek, az

Alba Plazának, amely a helyszínt biztosítja az eseményhez, továbbá a katonaságnak, amely a finom ételt készíti el. Szerencsére évről évre nagyon sokan jönnek el erre az eseményre, amely szép hagyománya és évkezdete lett Székesfehérvárnak. Ezzel szeretnénk minden székesfehérvárnak békés, boldog, egészségben gazdag új évet kívánni – mondta köszöntőjében dr. Cser-Palkovics András, Székesfehérvár polgármestere.

Jótekonysági Estély – ötödször

Az új esztendő második szombatján rendezték meg az V. Székesfehérvári Jótekonysági Estélyt a Hotel Magyar Királyban. A kulturális rendezvény közreműködője a hagyományokhoz híven ezúttal is Miklósa Erika, Kossuth-díjas operaénekes volt, aki a „Virtuózok” című műsorból megismert ifjú tehetségekkel együtt kápráztatta el a közönséget.

– Több okból kifolyólag is nagyon boldog vagyok – mondta a rendezvényen Miklósa Erika. – Egyrészt igazán nagy örömet okoz számomra, hogy mentoráltjaim, Lengyel Zsófia, Demeniv Mihály és Szauer Bianka körében tölthetem a mai estémet. Másrészt az is hatalmas boldogságot jelent, hogy immáron ötödik alkalommal rendezhetjük meg a Székesfehérvári Jótekonysági Estélyt, amely a példaértékű mecenatúra gyakorlására és tanítására hívja fel a figyelmet. Ezt mindenképpen olyan kivételes dolognak tartom országos szinten is, amely egészen biztosan Magyarország javára válik majd. A nagy nyugati országok példáját követve éppen ideje, hogy Magyarországon is gyakoroljuk ezt a tevékenységet. Nem véletlenül vannak nagy hazai vállalatok, jómódú magyar cégek és vállalkozók, akik kivehetik a részüket az adakozásból. Ezzel az eseménnyel ráadásul regionálisan is példát

tudunk mutatni más városoknak, hogy mennyire jó és érdemes adni.

Az estély előtti sajtótájékoztatón dr. Cser-Palkovics András, Székesfehérvár polgármestere úgy fogalmazott: nagy örömet jelent, hogy az V. Székesfehérvári Jótekonysági Estéllyel egyszerre több nemes célt is meg lehet valósítani. „Miklósa Erika javaslata alapján a gyönyörű adventi időszakot követően olyan társadalmi eseményt kívántunk létrehozni, amellyel el tudjuk indítani az új évet. Sokak áldozatos munkájának köszönhetően sikerült hagyományt teremteni, így most is a Hotel Magyar Király által biztosított csodálatos környezetben lehetünk. Mindenképpen célunk volt az is, hogy ezt az évindító eseményt összekapcsoljuk valamilyen jótekonysági céllal. Próbáltunk olyan célokat meghatározni, amelyek egyaránt szólnak kultúráról, sportról, közösségépítésről és minden esetben szociális támogatásokról – mondta a polgármester.

A 2016-es jótekonysági program bevételeiből két nemes cél megvalósulásához járultak hozzá a résztvevők: egy részével a nyári, riói olimpiai játékokra készülő székesfehérvári olimpiikonokat, míg az adományok másik feléből a Fejér Megyei Gyermekvédelmi Központot támogatják. A

vacsora után borárverést is tartottak, amelynek 2.210.000 forintos bevétele tovább növeli a jótekonysági célokra fordítható összeget. Szünderné Havasi Erzsébet fehérvári festő „Városi séta” című alkotása felajánlásával járult hozzá az est

nemes céljaihoz, a képet 200.000 forintért vásárolták meg. Így összességében 2.410.000 forint gyűlt össze az V. Székesfehérvári Jótekonysági Estélyen rendezett árverés keretében.

(forrás: www.szekesfehervar.hu)

„Megpróbáljuk megérteni az idők szavát, és azon megszólalni...”

A mint megérkezem az egykori ferences rendház épületébe, fotocellás ajtó fogad. Tovább lépve a modern technika számtalan bizonyítékát látom: helymeghatározáson alapuló tárlatvezető rendszer és iPad-ek segítik a tárlatok közötti tájékozódást. Nem ezt váránk egy egyházmegyei múzeumból. „Az intézményünk legfontosabb feladata, hogy átörökítsük a következő koroknak a ránk bízott műtárgyakat, lehetőleg ugyanabban az állapotban, mint ahogy megkaptuk. Folyamatos kihívást jelent, hogy olyan módon kommunikáljunk, hogy az érthető legyen. Ezért alkalmazunk többféle interaktív eszközt a kiállításainkon” – adja meg a választ minderre Smohay András, a Székesfehérvári Egyházmegyei Múzeum igazgatója.

„Az egyházmegyei gyűjtemény három különböző típusú kulturális intézményt foglal magában: könyvtárat, levéltárat és múzeumot. Megszervezése az 1930-as években történt. A gyűjtemény igazgatója Mózessy Gergely, püspöki levéltáros” – mondja a múzeumvezető. – „1938. október 13-án nyílt meg a Székesfehérvári Egyházmegyei Múzeum a volt karmelita rendházban, a mai Országos Papi Otthon épületében. Első vezetője Kuthy István kanonok volt. Az egykori ferences rendház épületébe, vagyis a Városház tér 4. szám alá 1998-ban költözött az intézmény. Az épület emeleti szintjét 2007-ben kapta vissza a Székesfehérvári Egyházmegye, azóta működik itt a múzeum. Ez az épület, az egykori ferences rendház, a hagyomány szerint Szent Imre szülőhelyén épült, tehát maga az épület is egy kultikus hely.”

A múzeum az 1950-es évektől kezdve korlátozottan tudott csak működni, nem fogadhatott látogatókat, az ismerősök tudtak róla. Kuthy István a lehetőségeihez mérten próbálta fenntartani az intézményt. Ő volt a szeminárium rektora is, és a múzeum gyűjteménye a papi képzéshez használt tárgyak gyűjtéséből nőtte ki magát. Az intézmény az első, kifejezetten egyházmegyei gyűjtőkörű múzeum volt az országban.

„Gyűjtőkörünk a székesfehérvári egyházmegye területén található katolikus hitélet tárgyi eszközei. Liturgikus eszközök, templom felszerelési tárgyak, illetve olyan, a népi, és az egyéni vallásszösséghez köthető tárgyak, amelyek innen, az egyházmegye területéről kerültek a múzeumba. Ha bekerül egy tárgy a világi múzeumba, akkor az ott is marad, egy egyházi gyűjtemény esetében nagyon érdekes helyzet áll fenn ezzel kapcsolatban. A tárgyak valaha kultusznak vagy liturgiának az eszközei voltak. Azáltal, hogy bekerültek a múzeumba, kiszakadtak a természetes közegükből, de a tárgyak ettől még ugyanazok a tárgyak maradtak, ugyanúgy a kultusz részei, mint eddig. Olaszországban például egy múzeumban a teremőrök arra lettek figyelmesek, hogy egy néni állandóan bejött, letérdelt az egyik kép elé és imádkozott. Azért tette ezt, mert korábban ezt csinálta évtizedekig a templomban, csak bevittek a képet a múzeumba. Nálunk a múzeum legértékesebb tárgya a Szent István herma, amelyet minden évben két alkalommal körmenetben viszünk el a Székesegyházba, és hozzuk vissza. Hiába egy műtárgy, amire vigyáznunk kell, óvnunk, attól még az a legfontosabb kultikus tárgya az egyházmegyeének” – mondja Smohay András.

A 2000-es évek elejétől vannak időszaki kiállítások a múzeumban, olyan témákban, amelyek valamilyen évfordulóhoz köthetők, közben az egyházmegye műtárgyait olyan kontextusba tudják helyezni, amelyek nemzetközi vagy országos kitekintésűek, és amelyek által a látogatók közelebb tudnak kerülni ahhoz az anyaghoz, amelyet őriznek. 2006 elején nyílt meg Prohászka – Püspök az emberért című tárlat, 2007-ben Szent Imre 1000 éve, 2008-ban Bibliai találkozások, 2009-ben Az üdvösség történetei, 2013-ban Az István, a szent király kiállítás várta az érdeklődőket. 2014-ben nyílt meg a legutóbbi tárlat A szentek titka címmel. A kiállításban bemutatott szentek és boldogok a kétezres éves keresztény hagyományt és az ezeréves keresztény magyar múltat képviselik. A tárlaton mintegy negyven szent, boldog és tiszteletreméltó személy élete elevenedik meg a műtárgyakon, szobrokon, festményeken, fotó-

Smohay András, a Székesfehérvári Egyházmegyei Múzeum igazgatója

Fotó: Simon Érika

kon keresztül. „Ez a kiállítás nagyon is alkalmas arra, hogy akár tárgyi, akár szellemi értelemben bővítsük, rugalmasan változtassuk a bemutatott anyagot, amelyre szükség is van, ugyanis folyamatosan jönnek hozzánk óvodások, iskolások, középiskolások szervezeten. Számukra 2006 óta múzeumpedagógiai foglalkozásokat szervezünk, de jelentősek a szakköreink is. A szentek titka kiállításnál már vannak visszatérő vendégeink is, például az egyik szent életében mélyült el egy diákcsoport, majd visszajöttek később egy következő szenthez. Folyamatosan akciókat szervezünk, amelyek a műtárgyakhoz vagy a kiállítás témájához kapcsolódnak. Ilyen például a Múzeumok Éjszakája, vagy a Múzeumok Őszi Fesztiválja. Jelenleg az adott szentek emléknapijához kapcsolódóan hirdetünk meg programokat, próbáljuk élővé tenni a gyűjteményt” – teszi hozzá a múzeumigazgató.

A népszerűsítő munka mellett tudományos tevékenység is folyik a múzeumban. Évente rendeznek egy-egy konferenciát, amelynek anyagát az azt követő évben kiadják, valamint karbantartják, restaurálják a műtárgyakat, a múzeum gyűjteményét. „Innovatív intézmény vagyunk, de viszonylag kis csapattal működünk. A múzeum feladatai közé tartozik az egyházmegye műtárgyainak felmérése, gondozása, a templomi restaurálásokról a felügyelete, esetleg tanácsadás, tehát a múzeum az egyházmegye életében szorosan, több területen is jelen van, éppen ezért a következő kiállításunkat 2017-re tervezzük. A jövőbeli terveink között szerepel egy raktár építése, ugyanis mára kapacitásaink végére értünk. Gyűjteményünk egy folyamatosan változó, élő gyűjtemény, amely bővül is. Vásárlási lehetőségeink ugyan korlátozottak, de jelentős adományokat kapunk. Spányi Antal székesfehérvári megyés püspök 2011. szeptember 17-én megalapította a Székesfehérvári Egyházmegye Kortárs Művészeti Gyűjteményét, amelynek eredményeként évről évre érkeznek újabb műtárgyak. Ahhoz, hogy ezt az állományt minél magasabb szinten meg tud-

juk őrizni, egy minden igényt kielégítő raktárt kell építenünk. Ehhez nemzetközi példákat keresünk, folyamatosan egyeztetünk a magyar kollégákkal, magas szintű múzeumi szakemberekkel, próbáljuk kidolgozni azt a tárolási rendszert, amely biztonságos raktározási körülményt teremt a műtárgyainknak” – mondja Smohay András.

Sok látogatója van a Székesfehérvári Egyházmegyei Múzeumnak, ők leginkább a fiatalok és az idősek. „A középkorostály hiányzik egy kicsit, de gyanítom, hogy ez mindenhol így van” – teszi hozzá a múzeumigazgató. „Ők az aktív dolgozók, nem annyira érnek rá kulturális szórakozásra. A fiatalokat a múzeumpedagógiai foglalkozások révén könnyen elérjük, illetve a nyugdíjas klubokat, időseket tömörítő szervezeteket szintén. Közösségeket sokkal könnyebb megszólítani, mint egy-egy embert becsalogatni a múzeumba. A szakköreink igen népszerűek. Izgalmas terület, hiszen ezekre a programokra önkéntesen érkeznek az emberek. Itt több korosztály is képviselteti magát, érdekes témákat dolgozunk fel az elektronika segítségével. Azért szorgalmazzuk ezen eszközök használatát, mert változik a világ, és lépést kell tartanunk vele. Úgy nem jönne be hozzánk senki, ha poros egyházi tárgyak vagy régi, befeketedett oltárképek között, a félhomályban váránk a látogatókat. Kötelességünk, hogy meghallgassuk az idők szavát, és úgy kommunikáljunk, ahogyan azt a mai ember megérti.”

Simon Rita

Múzeumpedagógiai program A szentek titka kiállításához

Kreatív foglalkozások óvodások és az 1. osztály részére

Szentek szekrénye

Jaj, de nagy a rendetlenség ebben a szekrényben! A szentek képzeletbeli szekrényének ajtaja kinyílik a foglalkozáson, s a gyermekek rendet tesznek az öltözetek között, hogy a szentek végre bebújhassanak saját ruhájukba és megtalálják elveszett jelképeiket.

Éljen a herceg!

A foglalkozáson a gyermekek egy mulatságra hivatalosak, Imre herceg születésnapjára, a királyi palotába. Megtisztelő feladatuk is lesz, hiszen komornák és komornyikok lesik a királyi család és a vendégek minden kívánságát. Elkelnék a segítő kezek egy mosolygós, vidám nap kezdetén.

Kiscsoportos foglalkozások a 6-12 évesek részére (2-6. osztály)

Szent ég!

A kiállításban lépten-nyomon rejtvényekbe és feladványokba botlanak a gyerekek. Érdemes végigjárni az állomásokat, hiszen a játék végére minden részlet értelmet nyer.

Árpádok útvesztőiben

Rejtvények és fejtörők sora vezet egy-egy híres Árpád-házi szenthez. Történelmünk nagyjainak élettörténete tárul fel a foglalkozás során, melyben izgalmasan és játékosan ismertetik meg a kisdíjakokkal a hírességeket.

5. osztálytól ajánlott, vállalkozó kedvű felnőttek számára is

Ki mit tud?

Három játékos iPad-es kvíz közül lehet választani. Az egyik A szentek titkai kiállítást dolgozza fel, a második Szent István király, Szent Imre herceg és Szent Gellért püspök életét, a harmadik pedig Tiszteletreméltó Kaszap Istvánnal, Székesfehérvár büszkeségével foglalkozik.

IPad-es foglalkozások 12-16 évesek részére (7-9. osztály)

Hamarosan a mozikban!

A foglalkozáson különböző szerepek közül lehet választani, hiszen a csoport stábbá alakul, a múzeum pedig stúdióvá, hogy elkészüljön a választott szentet bemutató film előzetese. Egy jó film és trailer is igazi csapatmunkát kíván, ahol mindenki ötletére és gondolatára szükség van!

Múzeumi etikai óra 16 éves kortól (10-12. osztály)

Csoda, hogy szent?

Erre a kérdésre kerestetik a választ. Hogyan lett egy hétköznapi emberből az egész világon tisztelt boldog vagy szent? Lehetünk-e mi is szentek? A foglalkozás közben erényekről, életutakról, döntésekről, megtörtént eseményekről is szó esik.

Bejelentkezés és további információ:

E-mail: jelentkezes.muzeum@szfvar.katolikus.hu

Telefon: 22/510-698

Weboldal: www.szentektitka.hu

„Amikor tudunk segíteni egy páciensnek, hogy szülővé váljon...”

A székesfehérvári Család és Nővédelmi Központ vezető főorvosa Dr. Nagy László. 1998-ban az ő irányításával jött létre a megyeszékhelyen egy országosan is modell értékű járóbeteg rendelő. A főorvos alapítója és két évtizeden át vezetőségi tagja a Magyar Szülészeti és Nőgyógyászati Ultrahang Társaságnak. Közel negyven éve arra törekszik, hogy mindig többet és jobbat nyújtson a szakmájában a pácienseknek. E törekvés egyik új állomása a Központ internetes előjegyzési rendszere, ami nagy sikerrel működik immár egy éve.

– *Hogyan indult az orvosi pályája?*

– Mindig is természettudományos beállítottságú voltam – meséli dr. Nagy László. – Fiatalkoromban csillagászodtam, középiskolai tanáraink meg voltak győződve róla, hogy fizikus vagy matematikus leszek, de az orvoslás vonzott igazán erővel. Közel negyven éve, még az egyetemi évek alatt kezdtem el bejárni a mai Szent Imre Kórházba, ahol a szülészet-nőgyógyászatot szeretettel fogadtak. Rengeteget tanulhattam ott, amiért egy életre hálás vagyok, és a mai napig élő barátságok kötnek oda.

– *Mi vitte a fehérvári kórházba?*

– Az egyetem után kerültem Székesfehérvárra. Azokban az években egy hatalmas és új innováció jelent meg a szakmában: az ultrahang diagnosztika. A fehérvári kórház az első öt között volt, ahol ilyen készülék működött. Egy nagyon lelkes csapat alakult ki a kórházban, és addig soha nem látott lehetőségként kezdtünk dolgozni. Megtiszteltetés volt, hogy a szakvizsgám évében én már az ultrahanglabor vezetője voltam. Elsők között vezettük be várandós kismamáknak a rendszeres szűrővizsgálatokat, amelyek beosztását a szakmai grémiumok is magukévá tették. Talán nem szerénytelen, de 1992-ben már túl voltam a százezer elvégzett vizsgálaton. Ez a munka persze kihatott a családra is: feleségem, aki gyermekorvosként dolgozott, szintén sokat ügyelt, és volt olyan időszak az életünkben, amikor felváltva ügyelve, a gyermekeinknek is megfelelői vágyás okán szinte alig találkoztunk egymással. Később, némi ráhatással sikerült lebeszélni a gyerekeinket arról, hogy a mi pályánkat folytassák, így a fiam informatikus lett, a lányom pedig jogász.

– *Mindig a mostani helyen volt az intézmény?*

– A város minden irányából központi helyen vagyunk, és ennek köszönhetően a székesfehérváriak mellett nagyon sok a vidéki betegünk is. Ha visszanézzük: a városnak közel 40 éve komplex szakrendelői voltak, aztán a 1970-es években országos trendként kórház-rendelőintézeti egységek jöttek létre, amikor is minden a kórházak alá tartozott. A városi nőgyógyászat sokáig a Püspöki palotával szemben levő épületben működött, mai szemmel nézve elég szerény felszereltséggel. Már akkor sem bővelkedett az egészségügyi pénzügyi forrásokban. 1980-as évek vége felé hoztuk létre a Család és Nővédelmi Tanácsadót, ahol még családtervezési modellben is tudunk segíteni, és a rendszerváltás környékén jutottunk hozzá a Várkörút 8. alatti mai épületünkhöz.

– *Milyen terveket akartak itt megvalósítani?*

– Én azt az álláspontot képviselem, hogy ahogy az alapellátást közelebb kell vinni a beteghez, úgy a legalapvetőbb járóbeteg szakellátásokat – nőgyógyászat, sebészet, belgyógyászat – is könnyebben elérhetőbbé kell tenni a páciensek részére. Vannak az úgynevezett „egy szakvizsgás” szakrendelések, például a sebészet, szülészet, és vannak a specializáltabb területek, mint a plasztikai sebészet, kardiológia vagy például az endokrinológia, amik már „két szakvizsgás” területek. Az én fogalmaim szerint egy megyei kórháznak elsősorban az utóbbiakra kellene a fő hangsúlyt fektetni, és a klasszikus járóbeteg szakrendelőket pedig ki kell adni a települések irányítása alá, ahol úgy az igényeket, mint azok ellátását emberközelibb módon lehet megoldani.

1998-ban ez a szakrendelő visszakérült városi fennhatóság alá, és a város önkormányzata nem keveset áldozott a megfelelő színvonalú rendelőre. A közel százéves épület külseje nem makulátlan, de a felszereltsége ma is kiállja az országos összehasonlítást próbáját. Az átvételi megállapo-

dás alapján Székesfehérvár az illetékességi területünk, de később kaptunk a szakhatóságoktól további településeket is, és a valós helyzet az, hogy a betegek a „lábukkal szavaznak”. Ahol normális ellátást kapnak, az átlagosnál kevesebb várakozással, kényelmes, jó körülmények között, oda fognak menni.

1998-ban, amikor átvettem az intézményt, a kórházi statisztikák szerint az előző évben 16 és fél-ezer beteg volt, ami a 2005-ös csúcs-évben elérte az évi 65.000 fő páciens. Jelenleg 40.000 körüli számmal tudunk számolni, naponta átlag 180 beteggel, de a forgalom változásának finanszírozási okai vannak. A rendelések nálunk 6 óráskak, a hasi ultrahang esetében külsősök dolgoznak. A nőgyógyászat esetében délelőtt mindig három rendelő működik, három orvossal, délután pedig egy vagy kettő. Gyakorlatilag öt orvos látja el a napi 180 beteget. Három főállású és 4 részmunkaidős nőgyógyászunk van a csapatban, és az asszisztenciával együtt közel 20 fő dolgozik itt. Nálunk minden nőgyógyászati rendelésben ott az ultrahang is, a nőgyógyász szakorvos helyben és azonnal elvégzi a szükséges vizsgálatokat, a beteg komplett ellátást kap. A kórházi rendszerben egy azonos volumenű ellátás sokkal több időt és személyi közreműködést igényel. A vezérelvünk a korrekt és teljeskörű ellátás, hiszen a páciens, ha nem kapott megfelelő ellátást nem fog visszajönni hozzánk. Sajnálatos módon közel 10 éve létezik a törvényileg elrendelt teljesítményvolumenkorlát, ami nemcsak csúnya szó, de számszerűen és pénzügyileg is behatárolja az adott rendelésen fogadható betegek számát. Ez a legrosszabb dolog, mert a beteget gátolja meg abban, hogy időben orvoshoz fordulhasson! A mai finanszírozás mellett, ha minden jelentkezőt azonnal fogadni próbálnánk, egy adott hónap felében ingyen dolgoznánk. Erre született az internetes előjegyzési rendszer, amelyet jól fogadtak betegek, de a finanszírozási elégtelenség ettől még maradt. Ugyanakkor számtalan ötletünk van fejlesztésekre, olyanokra, amelyek a 21. században szükségesek, és bízunk benne, hogy az egészségügyi forrás oldala rövidesen bővül, mert mi azon dolgozunk, hogy mindennap többet és jobbat adjunk a betegeknek.

– *Milyen szolgáltatásokat nyújtanak?*

– Magyarországon nemcsak az autópark, hanem az egészségügyi eszközök is öregek. Amikor a város visszavette a kórháztól az alapellátást, létre hozta az Egészségügyi Alapellátó Intézetet, aminek én lehettem az első igazgatója. Később ez vált átalakításokkal, szolgáltatásbővítésekkel a Humán Szolgáltató Intézeté. Hivatásom szerete, de sajnálatos családi okok is közrejátszottak abban, hogy az igazgatóságról lemondva számomra 1999-től Család és Nővédelmi Központ lett a fő tevékenység, de az öröm, hogy ezt az intézményt is saját gyermekemként tekinthetem. Az átvételt követően kialakuló teljesítmény-fi-

nanszírozás arra ösztönözött, hogy igyekezzünk mindig honorálni azt a munkát, amit az itt dolgozók tesznek, mert áldozatosan, sok munkát végeznek. Kezdetből fogva időszakonként csináltunk egy „kasszazárást”, nálunk létezett a teljesítményfüggő prémium, ha valaki sokat és jól dolgozott. Másik lényeges dolog, hogy megmaradt forrásainkat mindig fejlesztésre költöttük: folyamatosan cseréltük az ultrahangkészülékeket és igyekeztünk komfortot növelni, pl. a városi közintézmények közül nálunk volt először légkondicionáló berendezés. Optimalizálni akartuk a betegek vizsgálatát töltött idejét, ezért minden rendelésben van ultrahanggép, így a beteg helyben és azonnal részesül az alapvetően szükséges vizsgálatokban, és a vizsgálat után tőlünk egyből komplett lelettel a kezében tud távozni. Jelenleg ezek a berendezések 1 és 5 év közöttiek, ezzel szemben az országos átlag 10 év körül van. Szolgáltatás szinten is igyekezzünk folyamatosan bővülni. Van egy-két speciális eljárás, ami más-ahol nem jellemző a járóbeteg szakrendelőkre, nálunk mégis megtalálható. Terhesgondozást, teljes körű nőgyógyászati járóbeteg ellátást, beleértve a rákszűréseket, terhesek szűrővizsgálatait végezzük naponta. Elsők között vezettük be a vérből a Down-kór szűrését a kismamáknak, 2007 óta állunk kapcsolatban a sejtbankon keresztül a világ élvonalába tartozó angol Wolffson Intézetel. Sokáig ingyenesen tudtuk ezt biztosítani, sajnos ma már egy minimális, de mindenki számára kifizethető önköltségi ára van. Nálunk elérhető az a genetikai vizsgálat is, ami Németországban, Svájcban is úttörőnek számít még. Ennek a díjai magasabbak, de futár viszi a levett vért, és pár napon belül egy hatoldalas leletet kap vissza a kismama, és ez egy valódi genetikai vizsgálat, ami képes kiváltani a sokkal nagyobb kockázatot jelentő magzatburok- vagy magzatvíz mintavételt.

Az én nevem ugyan elsősorban az ultrahang diagnosztikához kötődik, de az utóbbi időben érdeklődésem a nőgyógyászati endokrinológia, a meddség témaköré felé is fordult. Igen sok az úgynevezett inzulin-rezisztencián alapuló kórkép, ugyanakkor reményt keltő kezelési módszerek vannak. Amikor tudunk segíteni egy páciensnek, hogy szülővé váljon, nos: azért érdemes ezt a hivatást folytatni!

– *Mi kapcsolja ki? Mivel tölti szívesen a szabadidejét?*

– Meditáció típus vagyok, így ezt a mostani időjárást nem kedvelem. Imádok utazni, szeretek más tájakat, embereket megismerni, és nem titkolom, vonz az ottani gasztronómia is. Családi házból élek, amolyan ezermester típus vagyok, aki mindennel szeret bütykölni. Gyermekekori álomom a repülés, szerencsére sokszor volt benne részem – és talán egyszer, pilóta barátom segítségével, még kispépes pilótajogosit is szerzek ...

Zsida-Domokos Andrea

Programok, rendezvények

Január 16. 10:00-12:00

Hétfőpróba Meseház – Alkotó-fejlesztő mese foglalkozás

Kairosz Kultúrműhely, Megyeház utca 22/A
A foglalkozás során a gyerekek végigjárhatják a hétfőpróbát, hogy a végén szépséges királylányokká és bátor királyfiakká váljanak. A részvétel díjtalan, de e-mail-es regisztrációhoz kötött. További információ és jelentkezés: szfvar@ujakropolisz.hu

Január 16. 17:00

Szj Melinda koncert

Művészetek Háza, III. Béla király tér 1.
A tehetségkutatóban feltűnt énekesnő gitár- és billentyű kísérettel adja elő a már ismert és új dalait. Jegyek elővételben a Fehérvári Tourinform irodában (Oskola utca 2-4.), illetve a Fejér Megyei Hírlap Ügyfélszolgálatán (Fő utca 17.) kaphatók 2.000 Ft/fő áron, illetve koncert napján kizárólag a helyszínen, 2.200 Ft/fő áron.

Január 17. 08:00

Babaruhabörze és bolhapiac

Videoton Étterem, Berényi út 101.
Fejér megye legnagyobb babaruhabörzéjére várják azokat, akiknek feleslegessé vált ruhája, cipője, játéka, babakelléke, babakocsija, mese-könyve, járókaja akad, és szívesen eladná, vagy éppen jutányos áron vásárolna. Asztalfoglalás a +36-30/316-3197-es telefonszámon lehetséges, egyéb információ a www.babaruhazsibi.hu oldalon.

Január 19. 17:30

Európa és az iszlám

Szent István Művelődési Ház, Liszt Ferenc utca 1.
Dr. Maróth Miklós klasszika filológus, orientalista, egyetemi tanár, akadémikus, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Bölcsészettudományi Kar dékánjának előadása. Belépő: 500 Ft/fő.

Január 19. 18:00

Disputa az Öreghegyi Közösségi Házban

Öreghegyi Közösségi Ház, Fiskális út 93.
2016. január 19-én kerül megrendezésre az első disputa az évben az Öreghegyi Közösségi Házban. A 18 órakor kezdődő rendezvényen Bobory Zoltán, a Vörösmarty Társaság elnöke ezúttal Brájer Évával, Székesfehérvár alpolgármesterével beszélget. A belépés díjtalan.

Január 19. 17:00

Múzeumi szakkör apró muzeológusoknak

Székesfehérvári Egyházmegyei Múzeum, Városház tér 4.
A tematikus felépítést, 6-12 éves gyerekek részére szervezett szakköri alkalmakon az adott hónap szentjeinek, valamint a hozzájuk tartozó attribútumoknak, ereklyéknek, híres ábrázolásoknak bemutatására kerül sor. Játék, kézműveskedés, múzeumi kutakodás, jó hangulat várja a jelentkezőket.
Érdeklődni lehet a múzeumban, telefonon (+36-22/510-698) és e-mailben (jelentes.muzeum@szfvar.katolikus.hu).

Január 21. 19:00

A Magyar Kultúra Napja – Révész Sándorral

Öreghegyi Közösségi Ház, Fiskális út 93.
Az országos kulturális esemény alkalmából fellép Révész Sándor, az est címe: „rock&roll közlegények”. A belépés díjtalan, ezért regisztrációhoz kötött. Regisztrálni lehet a dorotya.kiss@aszmh.hu e-mail címen.
A Generál és Piramis slágerek mellett megszólalnak a szólóalbumok dalai, valamint vadonatúj szerzemények is. A repertoár igen, de a lényeg nem változott: az előadások most is meghitt atmoszférájuk lesznek, kiváló zenével és a megszokott, magas színvonalú, magával ragadó előadásmóddal – azaz Révész Sándorral.

Programajánló

Kiállítás 2016. április 17-ig „Az égből dühödött angyal dobolt” Székesfehérvári ezred az I. világháborúban

Szent István Király Múzeum Országzászló téri épülete, Országzászló tér 3.

A kiállítás az első világháborúban harcoló 10. huszárezred és a 17. honvéd gyalogezred hőseinek állít emléket. A kiállított relikviák között megtalálhatóak többek között a háborúba vonuló ezred fennmaradt dokumentumai, mint például díszalbum és pecsétnyomó, katonai igazolványok és leszerelési oklevelek, illetve más használati tárgyak is.

Kiállítás 2016. január 19-ig Honfoglaló Idők – Életképek a hazatérések korából

Gárdonyi Géza Művelődési Ház és Könyvtár, Sóstó lakótelep 1.

A Fehérvári Hagyományörző Ijászegyesület kiállítását tekinthetik meg az érdeklődők, ahol betekintést nyerhetnek őseink mindennapjaiba. Bemutatják, milyen lehetett egy jurtában élni, milyen berendezései voltak, illetve milyen tárgyakat és fegyvereket használhattak őseink. A tárlat ingyenesen látogatható.

Január 13., 17:00

Csákányi Eszterrel beszélgetünk

Viktória Rehabilitációs Központ, Erzsébet u. 20.

Az idei évben is folytatja közéleti programsozárát a Viktória Rehabilitációs Központ. Első vendégük Csákányi Eszter Kossuth- és Jászai Mari-díjas színésznő lesz. Minden érdeklődőt szeretettel várnak.

Január 14., 19:00

Chardonnay Magyarországon és a világban – boret

VERESSbor Borbár, Kossuth utca

A chardonnay kemény karakterű, de finom savérzetű, fajtajelleges zamatú, kiváló minőségű bor. Üde, friss és érelet formában egyaránt elegáns, kedvelt termék. Az érdeklődők számára tart borkóstolót a Borbár, ahol 6 féle borkülönlegességet kóstolhatnak meg borfalatkák kíséretében.

A részvétel 4990 Ft/fő, jelentkezés telefonon a +36-22/311-441, +36-20/367-7747 számokon.

Január 15. 19:00

Városi diákbál

Szent István Művelődési Ház, Liszt Ferenc u. 1.

A Felicita Kulturális és TáncSport Egyesület nyitja meg az idei városi diákbált, melyen fiatal zenei tehetségek mutathatják meg tudásukat. Lesz bálkirály- és bálkirálynő választás, illetve fotósarok és tombola is. Jegyek vásárolhatóak a Művészetek Házában (III. Béla király tér 1.), melynek ára: 1.000 Ft/fő.

Nagycsalád a belváros peremén

Toto, a tízéves ékszerteremtő két degu, Szotyai és Mogyi szomszédságában, a Munkácsy Mihály Általános Iskolában lakik, akiket a tanulók felváltva gondoznak – árulta el Tóth Péter, az iskola igazgatója. Az iskola a béke kis szigetének tűnik. A kialakított kuckós olvasósarokkal a könyvtárban, vízkörforgását ábrázoló festett mosdójátékkal, falikkal, hol étkezésként, hol darts pályaként működő helyiséggel, számtalan oklevéllel és művészi gyerekrajzzal a falakon.

– Mióta működik az intézmény?

– A szeptemberi tanévnnyitóval idén 50 éves lesz az iskola. Jelenleg 480 tanuló jár hozzánk, ami azt jelenti, hogy az épületben minden négyzetmétert és adottságot kihasználunk, ennél több nebulót nem tudunk fogadni. Középkor után történelem – népművelés szakra jártam, és a levelezős képzés mellett egy évet dolgoztam a Mátészalkai Művelődési Ház és Befogadó Színházban. Ezután felvételiztem Szekszárdra és lettem tanító – rajztanár és később szakvizsgázott pedagógus. A feleségem által kötöttem ki Székesfehérváron, aki szintén ezen pályán van, tanítónő a város egy másik általános iskolájában. Szerencsés helyzetben voltam amikor végeztem, mert két rajzos iskola is „lecsapott” a fiatal férfi tanóra. A Munkácsy iskolára esett a választásom, mert szimpatikus volt az akkori vezetés, közel volt a lakhelyünkhöz, és a továbbtanuláshoz is támogatták. Ez 23 évvel ezelőtt volt, öt éve pedig az iskolaigazgatói feladatok is hozzám tartoznak. A pedagógiai pálya a családban megszakad, mert bár a fiam még csak harmadikos középiskolás, de már most az orvosira készül.

– Milyen iskola a Munkácsy?

– Példaértékű, hogy Székesfehérváron az iskolák többségében működik ökoiskola program, ami behálózza a gyerekek mindennapjait. Megjelenik tanórákon, témahetekben, projektekben, a kirándulásokban, szabadidős programokban. Azonban mi már Örökös Ökoiskola címmel rendelkezünk, nem kell többet pályáznunk érte, mert a kritériumoknak és az általunk vállalt céloknak három egymást követő pályázaton is megfeleltünk. Lehet, hogy a cselekedetekben nem mindig nyilvánul meg, de egyre többen tudják azt, hogy mi az az ökológiai lábnyom és fenntarthatóság. Minden döntés fontos, ha az a jó célt szolgálja. Az első lépések megtörténnek a gyerekeknek, és felnőtként is igénylik majd, hogy szelektíven gyűjtsék a szemetet, vagy lelkiismeret furdalásuk lesz, ha nem így tesznek. Nem lehet nem szem előtt tartani a környezetvédelmet egy iskolában. Mindemellert minket „rajzos” iskolaként ismernek, ami azt jelenti, hogy évfolyamonként az egyik osztályban komoly vizuális képzést folytatunk, az itt tanulók magasabb óraszámokban foglalkoznak képzőművészettel, festéssel, garfikával, tűzzománcsal, kerámiával, szövessel, fotózással, filmezéssel, médiatudatossággal. Az évfolyamonkénti másik osztályokban pedig emeltszintű környezeteti nevelés zajlik. Iskolaválasztás előtt azt szoktam javasolni, a szülőknek, hogy ha szeret rajzolni a gyermeke, akkor azért, ha meg nem, akkor meg pont azért hozza hozzánk. Mi majd megszerettetjük vele. A művészet

mindenkinek való, hiszen személyiségfejlesztő, jellemformáló, aktív pihenési forma.

– Vannak egymást követő generációk?

– Nagyon fontos, hogy egy intézménynek milyen a kommunikációja, a sajtóban való szereplése, azonban egy iskolába a szülő hozza be a gyereket, aki viszont a tapasztalataira fog hagyatkozni. A gyerek képességeit szem előtt tartva a városban több lehetőség közül is lehet választani, legyen szó zenéről, sportról vagy művészeti nevelésről, matematikáról. Időről időre megkérdezzük, hogy hogyan találtak ránk és a leggyakoribb válasz, hogy más szülőktől hallottak rólunk vagy idejártak hozzánk, és persze a honlap is nagy segítséget nyújtott. Nagyon jó iskolák és pedagógusok vannak Székesfehérváron, és a szülők elég alaposan körüljárják az iskolaválasztás kérdését. Néha még túl is bonyolítják a dolgot, de tudatosan választanak. Az elmúlt pár évben kellemes, de komoly problémát jelent nálunk a túljelentkezés. Szülők szokták ránk mondani, hogy csa-

ládiás iskola vagyunk, ami a nagy létszám miatt elég furcsán hangozhat. A mindennapi munkánkban, a szülővel való együttműködésben erre törekszünk. Kérjük is, hogy jöjjenek, keressenek bennünket, beszéljünk minél többet, dogozunk össze, hiszen a gyerek a közös pont és ő legfontosabb. Nagyon fontos nálunk, hogy a gyerekek is közelebbről ismerjék meg egymást. Van egy vitrinsorunk „Miben király”, ahova a hobbijaik produktumait, gyöngyöket, dekupázsolt tárgyakat, origami csodákat állíthatnak ki, aminek az a célja, hogy tisztában legyenek egymás erősségeivel, ki mit csinál szabadidejében. Digitális faliújságunkon több napon keresztül futnak „tudományos” munkáik, prezentációik. Egy 2-3 napos nyári tábor alatt is olyan információk jönnek elő a tanulókról, ami az iskolaidő alatt szinte elképzelhetetlen. Két egyforma gyerek nincs, éppen ezért mi kampányolunk a családlátogatás mellett. Amelyik család nyitott a fogadásunkra, ott közelebb kerülhetünk a gyerekhez, és a még inkább tudunk segíteni a szülőknél. Nem könnyű feladat, mert sokan

régi és elavult dolognak tartják a családlátogatás intézményét, zárkózottabbak a családok is.

– Fontos az iskolában az elismerés?

– Nagypám szokta mondani, hogy dicséred már meg, mibe kerül az? Egy olyan nevelési módszert alkalmazunk, ami a jóvátétel, helyreállítás technika a büntetés helyett. Saját konfliktuskezelési kézikönyvünk van, és nem a büntetésről, inkább csak a következményekről beszélünk. Igazgatói figyelmeztetést nagyon régen adtam, és osztályfőnökit sem gyakran adnak a kollégáim, nem azért mert nincs probléma, hanem mert nincs értelme. Nem lehet ennyivel megúszni. Megbeszéljük a diákkal és a szülőkkel is, hogyan lehet jóvátenni az okozott kárt, legyen szó fogócska hevében eltört wc-ülőke cseréjéről, körzővel kiszakított szék újrakarpitózásáról vagy személyes konfliktusokról. Rengeteg időt és energiát igényel ez a módszer, de a szülők hálásak érte, a gyerekek fejlődésében pedig mérhető pedagógiai eredménye van, több mint egy beírásnak az ellenőrzőjükbe. Szeretnénk egy felmérést végeztetni, amiben a szülők adhatnák nekünk a családlátogatás iskolája címet. Nyugodt, békés, biztonságos iskola a miénk. De mi sem vagyunk ám tökéletesek. Nem mindegy azonban a problémáink minősége és mennyisége. Mi pedagógusok tanítunk és tanulunk. Tanulunk a gyerekektől és szülőktől és tanítjuk a gyerekeket, a szüleiket, egymást. A jó szülői közösség biztos hátteret ad nemcsak a gyerekeknek, hanem az iskolának is. Nálunk kiemelkedően jó a továbbtanulási statisztika, a végzős diákok 90%-át a megjelölt első helyre felveszik. A tanulmányi átlagunk az elmúlt pár évben nem volt 4,4 alatt, ezért sokan elmennek tőlünk hatosztályos gimnáziumba. Van egy segítőpár programunk, ami azt jelenti, hogy ha egy család, gyerek úgy érzi, hogy segítségre van szüksége, választhat egy mentor tanárt, aki odafigyel az időbeosztására, a felkészülésére, szinte pótanuyukája, apukája lesz határozatlan időre.

– Miben rejlik az iskola különlegessége?

– A művészettel nevelésben, nyitottságunkban, alkalmazott pedagógiai módszereinkben, a már említett szülői közösségben, kiváló diákonkormányzatunkban, összességében az iskola hangulatában. Tanórák helyett én szeretem a foglalkozás szót használni, és nem minden tevékenységet lehet jeggyel értékelni. Elsőtől harmadik osztályig szöveges értékelés van nálunk, és az idei tanévtől felmenő rendszerben az ének-zene, a rajz, a technika is ebbe a kategóriába tartozik. Jövőre az erkölcsstan is átkerül ebbe az értékelési módszerbe. A tantárgyak között ezek olyan tevékenységként jelennek meg, amikor kikapcsolódhatnak a tanulók, és ez továbbblendíti őket a következő tanóra/foglalkozásra. Az idegen nyelvet 7-8. osztályban plusz két órában választhatják a gyerekek, így heti öt óra is rendelkezésükre áll. Ezek az évfolyamokon a humán és real beállítottságú gyerekeknek külön szervezzük a matematika foglalkozásokat. Nálunk is működik a Sakkpalota, melyet már évekként megelőző eredményes sakkcsapataink sok-sok versenysikerrel. Nehézségünk a mindennapos testnevelésben a hely hiánya a kicsi tornatermünkkel és az iskola adottságai. A város is sokat segít, hogy ezeket a nehézségeket áthidaljuk. Járnak a gyerekek úszni, korcsolyázni, használhatjuk a közelben levő sportcsarnokot, de ezek ideiglenes megoldások, nem vonulhatnak mindig a munkácsys gyerekek az utcán. Vannak támogatóink, szponzoraink és a megyeszékhelyen levő multik időszakonként hozzáférhetővé teszik pályázataikat. Ezeket a támogatásokat az egészséges életmód és fenntarthatóság fejlesztésére használjuk. Pár hónapja sikerrel zártuk az ALCOA több milliós, az ivóvizet népszerűsítő, „Tiszta, egészséges ivóvizért” címet viselő pályázatát. Az iskola saját alapítványának feladata többek között a tárgyi eszközök biztosítása, anyagok bővítése, szinten tartása, képzőművészeti pályázatokon eredményeket elérő tanulók jutalmazása. Nagyon sok tehetséges gyermek tanul iskolánkban van, van közöttük darts európa bajnok, nemzetközi díjas alkotó, kiváló zenész, sportoló, és aki 12 évesen a Szakma Sztár Országos Fesztiválon a legifjatalabb sztár volt, mert ő lehet az ország egyik legjobb gépészmérnöke egyszer. Amiben lehet, próbáljuk őket támogatni, mint egy nagy család.

Zsida-Domokos Andrea

Ahonnán a zene szól

A Belváros egyik épületéből mindig zeneszó hallatszik. Ki jól, ki rosszabbul tűri ezt, amikor elhalad az intézmény mellett, főleg, ha éppen akkor ismerkedik egy diák egy zeneművel. Mára már elengedhetetlen színfoltja a Belvárosnak a Székesfehérvári Hermann László Zeneművészeti Szakközépiskola és Alapfokú Művészeti Iskola. Fekete Ferenc igazgatóval beszélgettünk.

– Folyamatosan fellépnek a diákok és tanárai nemcsak a városban, hanem a megyében is, megmutatva ezzel tudásukat a nagyközönségnek. Nagy hangsúlyt fektetnek a szereplésre?

– Fontos, hogy akik hozzánk járnak, megszerzzenek egyfajta rutint a fellépésekhez. Ezt csak úgy lehet elérni, ha alkalmat adunk nekik arra, hogy közönség előtt nyilvánuljon meg az elsajátított hangszeres tudásuk. Amikor a tanzsok megmutatják a családtagoknak, barátoknak, mit tanultak az előző hónapokban,

– Hogyan működik Önöknél az oktatás?

– A mi iskolánk nagy és kicsi is egyszerre. Több mint nyolcszáz diák jár hozzánk, legtöbbször az Alapfokú Művészeti Iskolába, hetvenen pedig a szakközépiskolába, tehát itt egy nagy család vagyunk. A tanároknak nagyobb a felelőssége is, hiszen az ország minden részéről érkeznek hozzánk a diákok, még a határon túlról is. Ők kollégisták, róluk a szülei helyett is gondoskodnunk kell, ha gondjaik vannak, megpróbáljuk megoldani azokat. Zeneiskola révén a fiatalok azért jönnek hozzánk, hogy pályára kerüljenek, művészként, esetleg tanárként a zenével foglalkozzanak majd. A zene és a közismeret is rendkívül fontos, hiszen a diákjainknak érettségizniük kell, meg kell állniuk a helyüket az életben, de ők alapvetően művészeltek.

– Mennyire nehéz őket tanítani ebből a szempontból? Máshogyan kell őket megfogni?

– Nagy empátiát igényel a kollégáktól az, hogy ezt a különleges helyzetet elfogadják. Már csak

Fotók: Fészek Milla

olyankor 80-100 fő előtt lépnek fel a diákjaink, egyfajta belső körben. Ha felkérés érkezik, akkor pedig úgy küldjük el őket, hogy megállják a helyüket. Eddig mindig pozitív visszajelzéseket kaptunk a fellépések után.

azért is, mert nálunk délután vannak a közismereti órák, és délelőtt folynak a zenei órák. Emiatt a gyerekeink leterheltsége az átlagos középiskolásokhoz képest nagyobb. A zenei órák, plusz a gyakorlás rengeteg időt vesznek el a

gyerekektől, és amikor délután a közismeretre kerül a sor, akkor már egy kicsit megfáradtak a fiatalok, és ezeket a különleges körülményeket mindig bele kell kalkulálni a felkészülésbe, a tanításba. Mindenesetre ezt vállalták a diákok, és egy nagyon jó társaság alakult ki. Az elhivatottságukat mutatja, hogy sokan már reggel hat órakor bejönnek gyakorolni, mert este alapfokon folyik a tanítás, és nem biztos, hogy tudunk nekik teret biztosítani. Jelenleg teremhiánnyal küszködünk.

– Az intézmény kettőssége adja azt, hogy a középiskolásoknak a megszokottól eltérően délután vannak a közismereti órái?

– Igen. Az Alapfokú Művészeti Iskolába a város és a megye diáksága jön zenét tanulni, ők a délutáni órákban érnek rá, amikor véget ér a tanítás nálunk. A termeink száz százalékos kihasználtsággal működnek, és ezt úgy tudtuk elérni, hogy akkor van a zenei oktatás a középiskolásoknak, amikor a többi diák iskolában van, így felszabadulnak a termek délutánra, amikor több száz gyerek érkezik hozzánk. Az AMI-s gyerekek járnak főtárgy órára és szolfézásra is,

a törvényben előírt órákat megkapják nálunk. Aki hangszeren játszik, annak a zeneelméletet is tudnia kell. Az egész napos iskola bevezetésével nehezebbé vált a zeneoktatás, hiszen a szakkörök a tanítási idő után vannak. Több iskolával is folyamatosan egyeztetünk, hogyan tudjuk megoldani azt, hogy a gyerekeknek ne este kelljen jönniük a zeneiskolába. Az intézményünk a Belvárosban található, amely nagy előnyt jelent a megközelíthetőség szempontjából, de mindezek mellett több iskolában is végzünk kihelyezett oktatást, ilyen a Rákóczi, a Hétvezér, Széna téri, a Vasvári, és a Szent Imre Általános Iskola.

– Honnan érkeznek a diákjaik?

– Országos beiskolázású intézmény vagyunk, tehát jöhetnek az ország bármely pontjáról a diákjaink. A középiskolások között van olyan, aki az országhatáron túlról, de magyar lakta területről érkezett. Az AMI-ba jellemzően városi és megyei fiatalok járnak, közel van a buszpályaudvar, ez is elősegíti, hogy ilyen sok diákunk van.

Simon Rita

Családbarát programok Jelesre vizsgáztak emberségből

A segítség mindig jól jön. Tudják ezt azok a családok, akik valamilyen oknál fogva szegénységben élnek. Lehet ez a segítség egy jó szó, egy kiló kenyér vagy bármilyen adomány. Tíz nagycsalád kapott adományt karácsony előtt a Kodolányi János Középiskola diákjainak jóvoltából.

Önzetlenségből mutattak példát a tanulók, amikor felvették a kapcsolatot december közepén a Szegényeket Támogató Alapítvánnyal, mert segíteni szerettek volna több családnak is az ünnepek előtt Székesfehérváron. A Nagycsaládosok Országos Egyesületének huszonkilenc tagja van a megyeszékhelyen, mindegyik családban ötnél több gyermek él. Nekik jelentett hatalmas segítséget ez a megkeresés, amelyet Gubánné Ármay Erika tanár koordinált a SZETA segítségével. Egy osztály egy családnak gyűjtött adományokat az alapján, hogy milyen korú és nemű gyermekek voltak az adott családban. Karácsony előtt adták át a középiskolások az adományokat a Szegényeket Támogató Alapítványnak. Hatalmas mennyiségű felajánlás

gyűlt össze, amelyek között voltak ruhaneműk, tartós élelmiszerek, háztartási cikkek, iskolatáskák, sportfelszerelések, tisztítószerek, vegyi áruk, minden, ami egy háztartásban szükséges. A családok a Nagycsaládosok Egyesületének karácsonyi ünnepségén vehették át az adományokat, ami nagy boldogságot jelentett a rászorulóknak az ünnepek előtt.

A többi tizenkilenc tagcsalád sem maradt adomány nélkül karácsony előtt: a Szegényeket Támogató Alapítvány jóvoltából tartós élelmiszer adományt vehettek át az ünnepek előtt.

Fotók: Kodolányi János Középiskola archív

EMBERI ERŐFORRÁSOK
MINISZTERIUMANEMZETI CSALÁD- ÉS
SZOCIÁLPOLITIKAI INTÉZETCSALÁDBARÁT
ORSZÁG

A programok megjelentetése a Családi értékek a Fehérvári Polgárban című, CSP-CSBO-15-A-23888 számú pályázat keretében valósul meg.

Továbbra is népszerű a Nyitott Tornatermek program

2004 óta biztosít széleskörű és ingyenes sportolási lehetőséget a mozogni vágyóknak Székesfehérvár Megyei Jogú Város Önkormányzata a Nyitott Tornatermek program keretében. A téli szünet után 2016. január 4-től egészen június 15-ig összesen tizenkilenc helyszínen, huszonnét sportolási lehetőséggel várják az érdeklődőket. A nagyszabású és országosan is egyedülálló példatértekü kezdeményezés Székesfehérvár Egészségfejlesztési Tervének is szerves részét képezi.

A program összeállításakor a szervezők minden korosztályra odafigyeltek, így az óvodásoktól a nyugdíjasokig minden korosztály találhat a maga számára hasznos és tartalmas elfoglaltságot. Az érdeklődőket igazán sokszínű és változatos mozgásformákkal várják: az egészségjavító tornák és a csapatjátékok mellett a speciális problémákkal (cukorbetegség, szívbetegség, magas vérnyomás) küzdők is megtalálhatják a számukra legkedvezőbb programot.

Az elmúlt évek tapasztalatai azt bizonyítják, hogy Székesfehérváron nagy népszerűségnek örvend a Nyitott Tornatermek programsorozat. A mintegy kéthetes téli szünet után január 4-től újraindultak a foglalkozások, melyekbe sokan bekapcsolódtak: az István Király Általános Iskolában megtartott hétfői mozgásterápiás tornán például több mint nyolcvan vettek részt. Az egészségjavító és egészségmegőrző tornák közül továbbra is sokan látogatják a minden városrészben igénybe vehető nyugdíjas gyógytornát és a női zenés kondi tornát. A foglalkozásokat – a lakosság igényeit figyelembe véve – könnyen megközelíthető helyszíneken és délutáni-esti időpontokban tartják meg. Szintén kivételesen sokan látogatják

az ovis tornát, a családisport-kategóriába tartozó asztalitenisz és a tollaslabdát, a csapatsportok közé sorolt röplabdát, kosárlabdát és a teremfocit, illetve az egyéb lehetőségek között szereplő floorballt és a tekét.

Érdekeség, hogy a város lakosainak kérésére péntekenként – az iskolai szünetek és ünnepek kivételével – Székesfehérvár Megyei Jogú Város Önkormányzata szervezésében korra, nemre és tudásszintre való tekintet nélkül díjmentes sakkozásra is van lehetőség. A sakkozást a Németh László Általános Iskolában tartják péntekenként 16.00 és 18.00 óra között. A foglalkozásokat Szabó István és Peresztegi Nagy Róbertné szakmai vezetők irányítják. A sakkozni vágyók – a jelentkezők számától függően – körülbelül 15-20 percig játszhatnak egy mérkőzést. Jelentkezni a szakmai vezetőknél a megadott helyszínen és a meghatározott időben, kényelmes öltözetben lehet. A játékhöz 40 db versenysakk-készlet áll az érdeklődők rendelkezésére, amit a szakmai vezetők biztosítanak.

További újdonság, hogy a Fejér Megyei Szabadidősport Szövetség szervezésében, a Nyitott Tornatermek programkínálatában is megtalálható sportolási lehetőségek közül (például asztalitenisz, teke, labdarúgás, röplabda) január közepétől amatőr versenyeket is tartanak.

A foglalkozásokon sportöltözetben, a helyszínen felvett tiszta talpú sportcipőben vagy tornacipőben, saját sporteszközzel – polifoam matracal, asztalitenisz és tollaslabda ütővel – vehetnek részt a sportolni vágyók. Előzetes bejelentkezésre nincs szükség, az érdeklődők érkezési sorrendben foglalhatják el a tornatermeket a megadott helyszíneken és időpontokban.

forrás: okkfehar.hu

Berki Dóra, Székesfehérvár idei első kisbabája

Évek óta hagyománynak számít Székesfehérváron, hogy a város polgármestere meglátogatja az első fehérvári újszülöttet – a látogatás idén sem maradt el. Dr. Cser-Palkovics András polgármester a Fejér Megyei Szent György Egyetemi Oktató Kórház Szülészeti-nőgyógyászati Osztályán köszöntötte az idei év első székesfehérvári babáját, Berki Dórát és szüleit, Balázs Kingát és Berki Attilát.

Dóra január 1-jén 2 óra 16 perckor született 2850 grammal és 55 centiméterrel. Az édesanya komplikációk nélkül, természetesen úton hozta világra elsőszülött gyermekét, négy órás vajudást követően. Hogy dr. Hagymásy László, a Szülészeti-nőgyógyászati Osztály osztályvezető főorvosa fogalmazott: spontán, könnyű szülés volt egy szövődménymentes terhesség után, ami nagy büszkeség számukra.

Dr. Cser-Palkovics András polgármester a baba meglátogatásakor elsőként egy székesfehérvári rugdalózót adott át a kislány szüleinek, majd azt a 200 000 forint értékű babakötvényt, amihez Dóra 18 éves korában juthat hozzá.

– Székesfehérvár életében is fontos egy baba születése – mondta dr. Cser-Palkovics András –, hi-

szén nem mindegy, hogy hány kisgyermek születik egy adott esztendőben a városban. Ezt jövőnk megköszönni ilyenkor az itt dolgozó orvosoknak, nővéreknek, az őket segítő munkatársaknak, akik ezt a csodálatos, ugyanakkor mind szakmai, mind emberi vonatkozásokat tekintve egyaránt nagy felelősséggel járó helyet működtetik.

Székesfehérvár Megyei Jogú Város Önkormányzata részéről Molnár Tamás tanácsnok egy ajándékosarat is átadott a szülőknek. Horváth-Tancsa Ágnes családügyi tanácsnok pedig két fehérvári kézműves – Angyal Zsuzsa fazekas és Vincze Mátyás papírmérető – székesfehérvári kis-könyvével gratulált a szülőknek kisbabájukhoz.

A büszke édesapa, Berki Attila gyermekük nevének kiválasztása kapcsán elmondta, hogy mindenképpen olyan nevet szerettek volna kislányuknak, amit többféleképpen lehet becézni, és így esett a választás a Dóra névre. Az újdonsült szülők – mint fogalmaztak – nem zárják ki, hogy a jövőben a kislánynak testvére szülessen, azonban egyelőre még a szülés hatása alatt vannak, s a friss élmények „feldolgozása” után fogják meglátni, hogy e tekintetben számukra mit hoz a jövő.

Fotó: Simon Erika

Városrészi rehabilitáció, stadionrekonstrukcióval

Kormányzati támogatással, Székesfehérvár Közigyelésének döntése nyomán nemcsak a Sóstói Stadion, hanem annak környezete is megújul, így komplett városrészi rehabilitáció valósulhat meg. Január elején dr. Cser-Palkovics András polgármester, Bozai István város gondnok és Mészáros Attila alpolgármester helyszínbemjárson tekintette meg a stadion bontási munkálatait.

vasszékeinek és a szektor-elválasztó kordonok leszerelésével is végeztek. Újságírói kérdésre azt is hozzátette Székesfehérvár város gondnoka, hogy a kedvezőtlen időjárási viszonyok ellenére is át tudják adni a területet január végén, így megindulhat a lelátókaréj tényleges bontása.

Székesfehérvár alpolgármestere, Mészáros Attila arról beszélt, hogy két ütemben zajlanak a

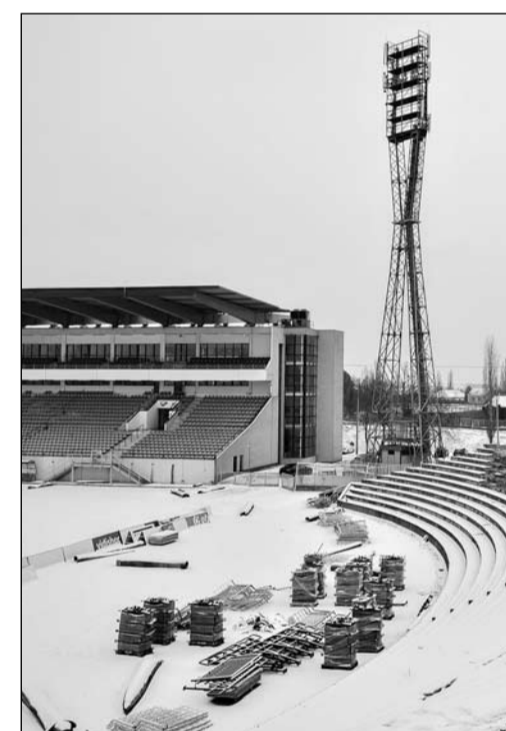
Fotó: Simon Erika

Tizenegy milliárd forintos kivitelezés keretében a legmodernebb kritériumoknak megfelelő, 14 ezer néző befogadására alkalmas stadion épül fel Székesfehérváron. Ezen kívül számos fejlesztésre is sor kerül a városrészben, hiszen a projekt szervesen kapcsolódik a Sóstó Természetvédelmi Terület megmentéséhez – ez a projekt 3 milliárd 850 millió forintos állami támogatással valósul meg.

Székesfehérvár polgármestere, dr. Cser-Palkovics András a helyszínbemjárson elmondta: minél több újrahasznosítható anyagot kívánnak felhasználni, annak érdekében, hogy ezzel is további fejlesztések jöjjenek létre. „Azt gondolom, nagyon kevés olyan székesfehérvári, de talán Fejér megyei ember van, akinek ne lenne valamilyen szép emléke a Sóstói Stadionról. Pontosan ezért tartjuk nagyon fontosnak, hogy minden olyan eszközt meg tudjunk menteni, amelyeket más sportpályán még újra lehet hasznosítani. Lényeges hangsúlyozni, hogy számos település pályája újul meg a Sóstói Stadion építésével. Több mint harminc településre adunk székeket, melyekből a határon túli magyarlakta közösségek is részesednek. Kiemeltnek számít a MÁV-pályán megvalósuló beruházás, ezen kívül többek között a Kőfém-pályát is fejleszteni tudjuk, a Sóstói Stadion gyepszőnyege az Ikarus-pályára kerül át, emellett a főépületből is több olyan anyagot tudunk megmenteni, amelyet a város egyéb intézményeiben használhatunk. A párhuzamos fejlesztésekkel az a célunk, hogy minden közösség úgy érezhesse: ők is igazi nyertesei ennek a nagyszabású beruházásnak” – fogalmazott dr. Cser-Palkovics András.

Az új stadion megépülésénél sor kerülhet a Sóstó Természetvédelmi Terület megmentésére is. Teljes városrészi rehabilitáció valósul meg: a meglévő parkolókat felújítják, valamint újakat építenek, mintegy háromszáz kerékpártárolót helyeznek ki, illetve pihenőparkot alakítanak ki a stadion és a Sóstó Természetvédelmi Terület között.

A helyszíni bemjárson Bozai István város gondnok adott részletes tájékoztatást a Sóstói Stadion aktuális bontási munkálatairól. Mint mondta, a december 12-i Videoton FC – Paks labdarúgó mérkőzést követő héten kezdte meg a hasznóbontási munkálatokat a Székesfehérvár Város gondnoksága Kft. Ezek során olyan elemeket bontanak le, amelyeket máshol még újra lehet hasznosítani. A tornyokról már leszedték a reflektorokat, a MÁV-pályára 800 darab lelátó-beton elemet szállítanak át, emellett a szurkolók által igényelt székek, valamint a vendégszektor

bontási munkálatok. Az időjárás függvényében, remélhetőleg január végéig sikerül végezni a hasznóbontással, majd ezt követően a Közgyűlés által kiválasztott cég végzi el a karéjbontást. A kivitelezésre kiírt közbeszerzési eljárás lezárulta után – a tervek szerint 2016 májusában – elindulhat a kivitelezés annak érdekében, hogy 2017 júniusára le lehessen zárni azt. Székesfehérvár alpolgármestere elmondta: nagyon sok igénylés érkezett a szurkolóktól a székekre. A bérletesek eddig több mint nyolcszáz relikviát vásároltak meg. Az akcióból természetesen a bérlettel nem rendelkező szurkolók sem maradnak ki, hiszen számukra is elkülönítettek székeket. A kétszáz forintos, jelképes összeget a törvényi előírások miatt határozták meg, mivel nem adhatják ingyenesen a székeket.

Mészáros Attila azt is hangsúlyozta, hogy a stadion rekonstrukciójával párhuzamosan zajlik a Sóstó Természetvédelmi Terület Rehabilitációs Program előkészítése is. A Csónakázó-tó vízének leeresztésével kezdődtek meg a munkálatok, a továbbiakban pedig a mederkostrásra és a partfal-megerősítésre kerül sor. Az elsődlegesen megvalósítandó feladatok között a löszmentesítést nevezte meg, amelyre már kiírták a közbeszerzési eljárást. Amint ennek nyertese kihirdetésre kerül, megindulhat a Sóstó Természetvédelmi Terület Rehabilitációs Program első fázisa.

(forrás: okkfehar.hu)

„A titok, a sejtelem, az ezer csodára képes hely örökre megfogott..”

Keller János, a Vörösmarty Színház méltán népszerű színésze – számos korábbi rangos elismerés után – a közelmúltban vehette át a Fejér Megyei Prima-díj fődíját és különdíját. Az igazsághoz tartozik, hogy ez az interjú kicsit korábban, még jelöltsége idején készült, a bevezető megírásával viszont megvártam a díjátadót. Nem mintha kételkedtem volna a végeredményben, mivel szerintem Székesfehérváron csak egy ember nem volt biztos abban, hogy János megkapja a díjat: ő maga. Amikor a galaest másnapján felhívtam, még mindig az ágy szélén ült, és az oklevelet nézegette, hogy tényleg az ő nevére szól-e...

– Az előző számunkban megjelent beharangozó miatt már az ajtóban azzal fogadtál, hogy olyan, mintha szakbarbárnak tartanád, ha azt gondolom, hogy veled leginkább színésztől lehet beszélgetni. Pedig szerintem ez inkább dicséret, mert közismert dolog, hogy sok minden érdekel – miközben látszik, hogy a színészetben tudsz a leginkább kiteljesedni.

– Örülök, ha az embereknek az jut eszébe rólam, hogy alapvetően színész vagyok. Nekem ez volt a gyerekkori álmom – és ez nem csak egy hirtelen jött ötlet volt. Az élet úgy hozta, hogy hároméves koromban a szüleim megkapták a veszprémi Petőfi Színház gondnoki állását a színészházban. Mondhatom azt, hogy színészek közt nőttem fel.

– Nem is rossz színészek közt.

– Nem bizony. Úgyhogy alig pár évesen mindig azért könyörögtem a szüleimnek, hogy hadd menjek el színházba, függetlenül attól, hogy nem nekem valók voltak az előadások. A színház illata, az a leírhatatlan hangulat egyszerűen magához vonzott. Az a közeg, a próbák és előadások közötti némaság, a titok, a sejtelem, az ezer csodára képes hely örökre megfogott. Nem is volt más variáció, hogy mi lehetnék, ha nem színész.

– Hamar bele is kóstoltál a színpadi létbe.

– Tízéves koromban játszottam először Veszprémben, mint gyerekszínész, az Yvonne, Burgund hercegnője című drámában, amit Krystian Lupa lengyel rendező állított színpadra. Mivel gyerekszerepet játszottam, le voltam kettőzve – és amikor meghívták az előadást az akkor igazi legendának számító Madách Színházba, akkor az én szereposztásom utazott. Az csoda volt.

– Jó kezdés, nem csoda, hogy vonzott a pálya.

– Nincsenek véletlenek. Még akkor sem, ha nem volt ez azért egyenes út: gyerekkoromban úgy tűnt, minden összeesküdött az ellen, hogy belőlem színész legyen. A szüleim nagyon hamar elváltak, és pár évre rá meg is halt az apukám. Anyukám egyedül nevelt hármunkat, és nagyon rossz anyagi körülmények között éltünk, úgyhogy esélyem sem volt, hogy jelentkezsek a Színművészeti Főiskolára.

– Mindez 1991-ben, ami amúgy sem volt könyvű időszak.

– Egy egyedülálló anyának három gyerekkel megtartani különösen nem. Pedig én nagyon elszánt voltam, annak ellenére, hogy már az általános iskolában is több olyan tanárom volt, aki kijelentette, hogy soha nem lesz belőlem színész. Ezt egyébként a régi osztálytársaim is emlegetik a mai napig, főleg, mert én vagyok az egyetlen az osztályban, aki arra a pályára került, amit már gyerekkorában elhatározott. Úgy érzem, mondhatom, hogy minden összeesküdött ellenem akkoriban.

– Azzal együtt is, hogy tízévesen már színházban játszottál?

– Sőt, azzal együtt is, hogy tizenhárom és fél évesen egy ifjúsági tévéfilmben is szerepet kaptam. Nagyon érdekes volt, de sajnos, nem lett jó élmény – mert amikor hazaértem a forgatásról, akkor tudtam meg, hogy meghalt az apukám... Mentem lelkesen, hogy meséljek anyukámnak – és ő mondta, hogy üljek le...

– Mint egy film...

– Konkrétan a Holt Költők Társasága című filmben van egy jelenet, amikor meghal a srác barátja, és ő rohan a szakadó hóesésben. Ez velem megtörtént akkor. Nagyon nagy hó volt, és én elkezdtem rohanni a legjobb barátomhoz, hogy elmondjam mi történt – és nem volt otthon. A mai napig emlékszem, mennyire rossz volt akkor... Még a hideget is érzem.

Fotó: Simon Erika

– És minden nehézség ellenére mégis színész lettél.

– Tizennyolc évesen jelentkeztem a veszprémi színészképző stúdióba, ahová abban az évben több mint százan jelentkezünk, és tizennégyünket vettek fel. A zsűriben ott ült Paál István, Rátonyi Róbert, Vándorfi László, és még vagy egy tucat nagyon komoly színházi szakember. Háromfordulós felvételi volt, év közben pedig vizsgák – és ezeken ki is lehetett esni, majdnem úgy működött, mint a főiskola. Rengeteget dolgoztunk.

– Előadásokban is?

– Képzeld, az én pályám úgy indult, hogy szeptemberben kezdődött a képzés, én meg mentem be egyszer a színházba, és megnéztem a próbatáblát, hogy a stúdiós órák ki vannak-e már írva. Egyszer csak meglátom Csukás István Gyalogcsillag című zenés mesejátékának szereposztását, Krámer György rendezésében, a nagyszínpadon. És az első név az enyém volt... Álltam – és nem hittem el. Nekem ugyanis korábban nem szólt senki erről.

– Soha rosszabb kezdést.

– És folytatást. Mert a három év alatt én nemcsak statisztáltam, hanem valahogy elkezdtek gondolkodni bennem, és azonnal kaptam lehetőségeket.

– Mi az első dolog, amit megteszel, ha belépsz egy olyan színházba, ahol még nem jártál?

– Azt, ami már gyerekkoromban belém ivódott. Megállok, és megismerem az illatát, megpróbálom meghallani, hogy mit sugall. Ez egyébként nemcsak színházépületeknél van így, hanem minden épületnél – mert mindnek üzenete van. És én elég jól meg is tudom fogalmazni ezt az üzenetet magamnak – legalábbis olyan szinten, hogy pozitív vagy negatív-e az érzés.

– Beleszagolsz a történelembe? Mint egy könyvbe, amikor először a kezredbe fogod?

– Abszolút. A könyvek illata is fontos nekem egyébként... A régi épületeket pedig azért szeretem, mert sokszor eszembe jut, hogy hány ember szellemiségét, lelkületét őrzik és hordozzák. Én nagyon nyitott vagyok az olyan dolgokra, amikre figyelni kell és lehet. Imádom például egy padon ülve nézni az embereket – hihetetlen tanulságos.

– Berkes Gábort egyszer megkérdezték, mit csinálna, ha nem zenélhetne. Azt mondta: „zenélnék”. Te is úgy fogalmaztál, hogy nem volt más terv a színészetén kívül – de azért most játszottunk el a gondolattal.

– Szerintem boldogtalan lennék a színészet nélkül. Nem adnám fel az életet, de ilyen boldoggá semmi nem tudna tenni, ebben biztos vagyok. Lehet, hogy találnék örömforrást – de nekem ez a minden. Most, hogy más dolgokkal is foglalkozom, és van a családom is, azt gondolom, hogy kerek az életem. A színészet nélkül keserű ember lennék.

– Én el tudnád másnak is képzelni.

– Éspedig?

– Talán író lennél. Mert ugyanazt csinálnád, mint színészként: megfigyelsz és közölsz. Szerintem te így létezel.

– „Megfigyelsz és közölsz.” Nagyon jó, hogy ezt így látod. Pedig ezt például meg kellett tanulnom. Olyan voltam, aki azonnal kimondta, amit gondol – függetlenül a helyzettől és attól, hogy milyen emberrel álltam szemben. Aztán rájöttem, hogy szándékom ellenére sokakat megbántottam így. Ezért tudatosítanom kellett magamban, hogy ezt így nem lehet. Így ma már először figyelek – és aztán jön a közlés. Gondolkodás nélkül már nem fejtem ki a véleményem semmiről. Ez azért is jó, mert nem mondom ki felesleges dolgokat, amikkel csak rabolnám mások idejét. Ha nincs közölnivalóm, akkor inkább nem szólok meg.

– Mit gondolsz, színészként bekerültél valamilyen skatulyába?

– Szerencsére nem. Vannak szerepkörök, amikbe a színészeket beosztják – emeljünk ki egy műfajt, az operettet, amitől én nagyon sokat kaptam a színészi pályámon. Ott, ugye, van a táncoskomikus meg a bonviván szerepkör. Ezt én nagyjából fele-fele arányban játszottam, így egyikbe sem fásultam bele, és a komoly oldalamat meg a komikus vénámat is meg tudtam mutatni. De az elmúlt tizenöt évadban, itt, a Vörösmarty Színházban a drámai főszereptől a zenés szerepekig minden műfajban kaptam lehetőséget.

– Beszéljünk a könyvekről?

– Jó! Igen! Mire vagy kíváncsi?

– Azt már tudom, hogy erős a kapcsolat, mert

mondta az előbb, hogy beleszagolsz a könyvekbe. Ez is gyerekkori „mánia”?

– Érdekes – de nem. Gyerekkoromban nem igazán szerettem olvasni, inkább a bátyám volt könyvmániás. Én igazából akkor kezdtem el olvasni, amikor elkezdtem a színészi pályát. Mert rájöttem, hogy sok mindent meg kell tanulnom az életéről, a történelemtől, a színház történetéről, a művészetekről. Erre tudatosan ráálltam – aztán elkaptam a gépszíj: ma már egyszerűen muszáj minden nap olvasnom, mert vágyom erre. Belemerülök az olvasásba – és az a világ, az a rengeteg érzés, impulzus, gondolat csak az enyém. És ez az élmény nekem rengeteg erőt ad a mindennapokhoz. Ha megkérdezed, milyen könyveket szeretek...

– Most már muszáj lesz...

– Rendben, akkor elmondom, hogy emberek életéről szóló könyvek érdekelnek – függetlenül attól, hogy az az ember mivel foglalkozott. Mondok példát: Munkácsy élete. Ez Dallos Sándor könyve, két kötet: A nap szerelme és az Aranycset. Az hihetetlen élmény volt, nagyon sokat adott nekem. A fehérvári Munkácsy-kiállításra nem tudtam elmenni, de Győrbe elutaztunk – és komolyan mondom neked: volt olyan kép, ahonnan húsz percig nem tudtam elmozdulni. Pont előtte olvastam a könyvet – és láttam, hogy ezekben a képekben tényleg ott van Munkácsy élete. Én az ilyen könyvekből tanultam meg, mivel jár, ha valaki végig sikeres az életében, vagy milyen, amikor elbukik, de fel tud állni. Az ilyen élmények hatására a boldogságtól sírni tudnék. Meg sírok is, egyébként...

– Vannak az életedben „mérföldkövek”? Fontos találkozások emberekkel, könyvekkel, darabokkal, műalkotásokkal?

– Rengeteg. Ha mindegyikre mondanék példát, tele lenne velem az újság.

– Akkor egyet, a legerősebbet.

– Nehéz kiválasztani – sokszor ugyanis ez csupán egy mondat... Jó, legyen akkor egy ilyen példa. Mohácsi Jánossal próbáltuk a Csárdáskirálynőt, és adott egy instrukciót, ami engem nagyon személyesen érintett – szerintem azért, mert röntgenszeméi vannak annak az embernek... Az az emlék egy fájdalmas pontja volt az életemnek, és az istennek nem tudtam megcsinálni. Szünet lett, félrehívtam Jánost, és elmondtam neki, hogy mi az a gyerekkori emlék, ami gátol. Megfogott, és azt mondta: „itt az ideje, hogy kijátszd magadból”. A szünet után visszamentünk, és elsőre sikerült. Nem mondom, hogy nem fájt nagyon – de sikerült. Ezt a mondatot a mai napig hallok – és emiatt már vagyok annyira bátor, hogy magam is szembenézek az ilyen helyzetekkel.

– Miről szól a civil életed?

– A legfontosabb a családom. Ugyanolyan fontos, mint a színház. Egy békés, anyagi biztonságban élő, jól működő, inspiráló családról gyerekkoromban ugyanannyit álmództam, mint a színésztől. És annyit álmództam róla, hogy így is lett. Ennek a családnak – a feleségemnek és a fiamnak – nagyon sokat köszönhetek. Az ő támogatásuk nélkül nem tartanék itt az utamon. A fiammal, aki tizenöt éves elmúlt, ma már úgy tudok beszélgetni, mint egy felnőttel – szabadon, tabuk nélkül. És nagyon hálás vagyok neki, mert a születése óta újra felfedeztem a világot – amikor elkezdett kérdezni, hogy mi micsoda.

– Színész leszel?

– Valószínűleg. Sajnos.

– Mi az, hogy sajnos?! Nem a színésztől álmództál egész gyerekkorodban?

– Megbeszéltem Marcival, teljesen őszintén, hogy nem örülök ennek. Persze, értem, hogy sokat látott otthon engem készülni, gyakorolni – meg azért színházban is járt már, a korának megfelelő darabokat megnézheti, de nincs éjjel-nappal a színházban. Aztán sorra nyerte a versmondó versenyeket, musical versenyen arany minősítést szerzett – és egyszer odaállt elélem csillogó szemmel, hogy „apa, én ezt szeretném...” Én ma már ismerem ennek a pályának a buktatóit, nehézségeit is – és félttem a gyerekemet, meg akarnám óvni. De ha tényleg ezt szeretné, ha ebben találja meg a boldogságát, akkor természetesen támogatni fogom.

Török Péter

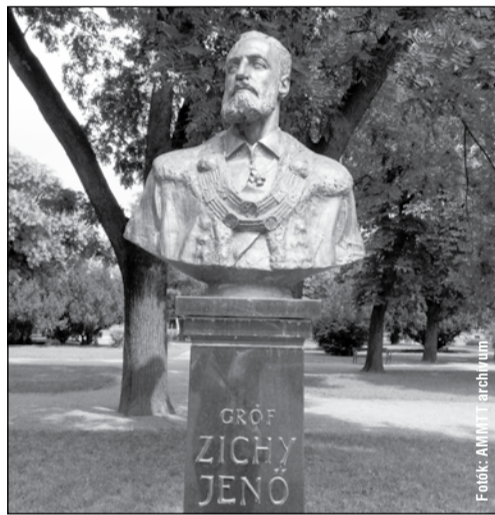
(Cikkünk a Helyi Érték Magazin 2015. decemberi számában megjelent interjú szerkesztett változata.)

Ékes Fehérvár – Belváros

Az Echo Innovációs Műhely Agóra Vidékfejlesztési Alapítványa és együttműködő partnere, a 2011-ben létrehozott Alapítvány a Magyar Műemléki Topográfia Támogatására a Kárpát-medence épített örökségének teljes feldolgozását tűzte ki célul, a 2009-ben megjelent „Székesfehérvár műemléki topográfiája” című kötet mintájára. Sorozatunkban ebből az anyagból válogatunk.

ZICHY LIGET

A Belvárosban, a Fő utca végén található háromszög alakú park, melyet 1878-79-ben gróf Zichy Jenőről neveztek el. A közepén található öntöttvas Zenepavilon tetején egy tábla is jelzi ennek emléket. A középkorban, ez a terület a Budai külváros-hoz tartozott, az újkorban nyugati oldalán Vásárpac húzódtott. Az ezen az oldalon található épületek a 19. század elején épültek, az északi és a keleti oldal később, a 19. század vége és 1930 között épült be. A liget faállománya egyidős a parkkal, többségében japán akác, illetve az utóbbi éveknek köszönhetően a többi székesfehérvári közparkhoz hasonlóan évszaknak megfelelő virágos növények is díszítik. Nyáron a Zenepavilon hangversenyeknek, télen korcsolyapályának ad helyet.

Millenniumi emlékmű

A ligetben korábban – a most a Szent Sebestyén templom előtt álló – Szentháromság szobor, majd később (a most a Béke téren álló) Felszabadulási emlékmű állt. Taubert László szobrászművész alkotását 2000-ben avatták. A fekete márványra csillagtérkép látható, melyen bronzból készült hajó ring, mely az ezer éves magyarságot szimbolizálja.

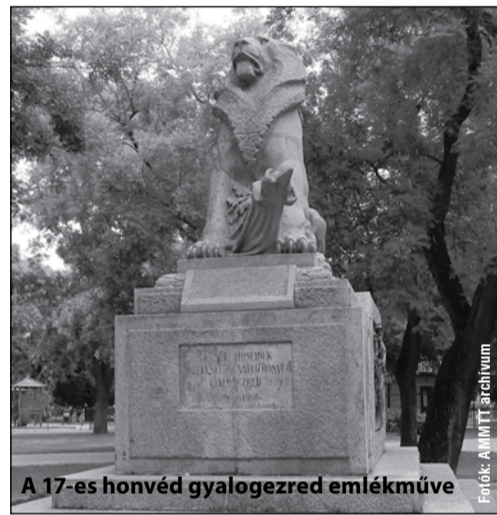
Ybl Miklós szobra

Lestyán Goda János alkotása, mely a város híres építészének, születése 200. évfordulója tiszteletére, illetve az Ybl Bicentenárium alkalmából készült 2014-ben. Ybl bronzból készült alakja mögött az építészetet szimbolizáló stilizált építmény látható, mindez vörös mészkő alapon.

Gróf Klebelsberg Kuno mellszobra

A szobrot Kisfaludi Stróbl Zsigmond készítette 2000-ben a Gróf Klebelsberg Kuno Alapítvány kezdeményezésére. A szobor az egykori kultusz-miniszter unokahúga tulajdonát képező eredeti alkotás másolata.

Klebelsberg a székesfehérvári Ciszter Gimnázium

um diákja volt, nevéhez köthető a mai II. Rákóczi Ferenc Magyar-Angol Két Tanítási Nyelvű Általános Iskola alapítása, illetve 1922-1931 között az ország kultuszminisztere volt. Érdemei miatt Székesfehérvár városa 1926-ban díszpolgárává avatta.

Zenepavilon

Szabadon álló, négyzet alaprajzú, lapos tetős, historizáló, öntöttvas zenecsarnok. Palóczy Platzer Antal építész tervei alapján, Oetl Antal vasöntődjében készült az 1879-ben városunkban megrendezett Országos Iparkiállításra. A város később megvásárolta és a Zichy ligetben állította fel, 1987-ben felújították. Az oldalanként négy-négy kannelúrozott törzsű öntöttvas oszlop és a köztük feszülő ívek áttört, ornamentális díszítésű, képszékes, konzorsos párkányt tartanak. Padlózatát kilenc mezőre osztott, meandermotívummal díszített mozaiklapok alkotják, közepén csillaggal. A pavilon műemlék.

Gróf Zichy Jenő mellszobra

Születésének 175. évfordulója alkalmából 2012-ben avatták a szobrot. Nagy Benedek szobrászművész bronzból készült alkotása. Gróf Zichy Jenőt a városért tett fáradozásai miatt Székesfehérvár díszpolgárává választották.

A 17-es honvéd gyalogezred emlékműve

A Tisza István második miniszterelnöksége idején elfogadott 1917. évi VIII. törvénycikkben rögzítették azt a szándékot, hogy a háborúban a hazáért harcolt és elesett hősök emlékét minden község köemléken őrizzze meg, felsorolva a hősök neveit. Ezt követően jelentek meg az első köztéri emlékművek, amelyeket aztán hamarosan több száz mementő követett országszerte.

Székesfehérvár legkorábbi katonai emlékműve a 17. honvéd gyalogezred emlékére készült, melyet 1916-ban a honvédelmi minisztérium Földes Szabó Jánostól rendelt meg. A szobrász halála miatt Bory Jenő fejezte azt be és faragta át az előzetesen műköből készített oroszlán figurát gránitba, mely az ezredzászlókat védelmezi. A posztamensen lévő harci jelenetek és feliratok emlékeztetnek arra, hogy az ezred tagjai mind a négy – orosz, olasz, szerb, román – front küzdelmeiben részt vettek. Az első avatás 1918-ban, a második, gránitból készült szobor avatása 1928-ban történt. A talpazat két oldalában található domborművek Halmágyi István és ifj. Havranek Lajos alkotásai. Az emlékművet 2008-ban újították fel, melyet Kocsis Balázs szobrász-restaurátor végzett. Az emlékmű elhelyezése az egykori Tiszti Klub mellett, a gyalogezred egykori gyülekezési helyén, a mai Zichy ligetben történt.

Helyi Érték
KELL, HOGY LEGYEN JÖVŐJÜNK!
IPARI ÖRÖKSÉGEK SZÉKESFEHÉRVÁRON

**Megjelent a
HELYI ÉRTÉK MAGAZIN
legújabb száma!**

Ma már az öntevékeny, valamilyen ügyek mellett elkötelezett, tenni akaró, helyi értékeket teremtő, őrző vagy újraalkotó emberek nem számítanak csodabogárnak, és a közösségi oldalakon is virágzik a virtuális civil aktivitás. Nemcsak az önkéntesség, hanem a társadalmi vállalkozások, a szociális szövetkezetek, a nonprofit cégek is kezdnek divatba jönni fenntartható helyi értékeket teremtve, sikeres programokat szervezve vagy éppen innovatív közösségi megoldásokat alkalmazva. Ezek bemutatása, megismerése nagyon fontos pozitív életérzést ad mindenkinek, különös ellensúlyt képezve negatívumokra kiélezett, botrány-krónikás világunkban. Magazinunk hatodik számában a mindennapi szolidaritás mentén fűztük fel a jó példákat.

**Magazinunkat keresse a
Fehérvári Civil Központban
(Székesfehérvár, Rákóczi u. 25.)**

Civil Központ

- minden, ami belefér

HELYSZÍNT KERES PROGRAMJÁHOZ?

Színházterem • rendezvény és oktató termek • tárgyalók
• számítógépterem • kiállítóterek

Székesfehérvár belvárosában a **FEHÉRVÁRI CIVIL KÖZPONTBAN** bérelhető helyiségekkel állunk rendelkezésére. Recepció, ruhatár, valamint parkolási lehetőség is biztosított.

**FEHÉRVÁRI CIVIL KÖZPONT
NONPROFIT KFT.**
8000 Székesfehérvár, Rákóczi u. 25.
Telefon: 22/502-276
civilkozpont@echomail.hu
www.echoinn.hu

SZETA
Szegényeket Támogató
Alapítvány

**Önkéntesek jelentkezését
várja a SZETA!**

Az önkéntesek a mindennapi adományok osztásában és a lakóhelyük közelében élő rászoruló családok feltérképezésében nyújthatnak segítséget az alapítványnak. Várjuk olyan diákok jelentkezését is, akik az iskolai közösségi szolgálat keretein belül szívesen végeznének ilyen jellegű karitatív munkát.

Jelentkezni Szontagné Kovács Erika szakmai koordinátornál lehet az alábbi elérhetőségeken:

**telefon: 06-30/458-4926
e-mail: info@szeta.eu**